

Urare

Muzica: Mircea Bucescu

Versuri: Nichita Stănescu

6

Clo-po-te-le no-ri-lor Cu ding-dan-guri de nin-soa-re La'n-ce-pu-tul-o-re-lor

5

8 Ia-tă-le, bat-o-ra-ma-re. Cru-gul a-ni-lor se schim-bă, un cu-vânt ră-mă-ne'n ur-mă,

11

în-să prea fru-moa-sa lim-bă ni-cio-da-tă nu se cur-mă, Ci az-vâr-le î-na-in-te

15

noi u-rări, nu-mai de bi-ne, pre-ves-ti-te de cu-vin-te nin-se sus, în î-năl-ți-me; _____

20

Să vă fi-e a-nul-an, su-plu ca pe râ-uri un-da, să nu fi-e bo-lo-van

23

pes-te su-fle-te se-cun-da, nori să fi-e doar de ploa-ie pes-te căm-puri, jos, la va-le,

26

ni-cio-da-tă să'n-tre-ta-ie ra-za fra-ge-dă de soa-re; fi-e a-e-rul cu-rat, _____

29

plin de pă-să-ri li-ni-ș-ti-te, ni-cio-da-tă sfâ-și-at de lungi fu-muri sta-lac-ti-te: _____

33

_____ lim-pe de vă fi-e a-pa ver-de pu-ru-rea pă-mân-tul,

36

nu vi'l tul-bu-re cu sa-pa sem-nul rău, în-nă-mo-lin-du'l; pa-sul zvelt și lu-na al-bă

39

ges-tul mâi-nii prie-te-nos, ni-cio-da-tă stea-ua sla-bă cu luci-mo-ho-rât de os, _____

pâi-neă să vă stea pe ma-să a-bu-rin-dă, a-bu-rind ghea-ța ul-ti-mă ră-ma-să

42

pe fe - res - tre - le din gând. _____ Pu - ră fi - e - vă ză - pa - da,

47

în - căl - zind la sub - ți - oa - ră floa - rea al - bă din li - va - dă în - flo - ri - tă'n pri - mă - va - ră.

50

_____ floa - rea al - bă din li - va - dă în - flo - ri - tă'n pri - mă - va - ră. _____

Clopoțele norilor
cu ding-danguri de ninsoare
la-nceputul orelor
iată-le, bat ora mare.
Crugul anului se schimbă,
un cuvânt rămâne-n urmă,
însă prea frumoasa limbă
niciodată nu se curmă,
ci azvârle înainte
noi urări, numai de bine,
prevestite de cuvinte
ninse sus, în înălțime;

Să vă fie anul-an,
suplu ca pe râuri unda,
să nu fie bolovan
peste suflete secunda,
nori să fie doar de ploaie
peste câmpuri, jos, la vale,
niciodată să-ntretaie
raza fragedă de soare;
fie aerul curat,
plin de păsări liniștite,
niciodată sfâșiat
de lungi fumuri stalactite;

limpede vă fie apa,
verde pururea pământul,
nu vi-l turbure cu sapa
semnul rău, înnămolindu-l;
pasul zvelt și luna albă,
gestul mâinii prietenos,
niciodată steaua slabă
cu luci mohorât de os,
pâinea să vă stea pe masă
aburindă, aburind
gheața ultimă rămasă
pe ferestrele din gând.
Pură fie-vă zăpada,
încălzind la subțioară
*floarea albă din livada
înflorită-n primăvară.*